

The Holy See

*Επιστολή
της Α.Α. του Πάπα Βενέδικτου 16ου
προς τους Καθολικούς νέους όλου του κόσμου
για την 26η Παγκόσμια Ημέρα Νεολαίας
στη Μαδρίτη, τον Αύγουστο 2011*

*«ΡΙΖΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ,
ΣΤΗΡΙΓΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ» (Κολ, 2,7)*

Αγαπητοί Νέοι και Νέες,

Πολύ συχνά ξανασκέπτομαι τις ΠΗΝ του Σύδνεϋ, το έτος 2008, κατά τις οποίες ζήσαμε μια μεγάλη γιορτή της πίστης μας. Διαπιστώσαμε πως το Άγιο Πνεύμα είναι ενεργά παρών στη ζωή μας και μας ενώνει σε μια κοινωνία δυνατή αναμεταξύ μας, μαζί με όλους τους νέους που συμμετείχαν στο γεγονός αυτό.

Αυτή η σύναξή μας έφερε καλούς καρπούς στη ζωή πολλών νέων και στη ζωή της Εκκλησίας.

Τώρα, το βλέμμα μας στρέφεται στην επόμενη ΠΗΝ στη Μαδρίτη, που θα διεξαχθεί τον Αύγουστο 2011. Κιόλας το 1989, μερικούς μήνες πριν από την ιστορική πτώση του τείχους του Βερολίνου, το προσκύνημα των νέων διοργανωνόταν στην Ισπανία, στον Άγιο Ιάκωβο της Κομποστέλλας. Στις μέρες μας, τη στιγμή που η Ευρώπη έχει πολύ μεγάλη ανάγκη να ξαναβρεί τις χριστιανικές της ρίζες, έχουμε δώσει ραντεβού στη Μαδρίτη, τον Αύγουστο 2011 για να μελετήσουμε το θέμα: ΡΙΖΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ, ΣΤΗΡΙΓΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ (Κολ, 2,7). Σας

προσκαλώ, λοιπόν, σ' αυτό το σημαντικό γεγονός για την Εκκλησία στην Ευρώπη, και για την Παγκόσμια Εκκλησία. Και θα επιθυμούσα όλοι οι νέοι, τόσο όσοι συμμερίζονται την πίστη μας στον Ιησού Χριστό, όσο και όσοι διστάζουν, αμφιβάλλουν ή δεν πιστεύουν σ' Αυτόν, να μπορέσουν να ζήσουν αυτή την εμπειρία που μπορεί να είναι καθοριστική για τη ζωή τους: να κάνουν την εμπειρία του Αναστημένου και ζωντανού Ιησού Χριστού, και της αγάπης του για μας.

1. Στην πηγή των μεγαλύτερων επιδιώξεών σας.

Όπως σε κάθε εποχή, έτσι και στις μέρες μας, πολλοί νέοι και νέες διψούν να ζήσουν τις διαπροσωπικές τους σχέσεις μέσα στην αλήθεια και την αλληλεγγύη. Πολλοί εκφράζουν την επιθυμία τους να δημιουργήσουν αληθινές σχέσεις φιλίας, να ζήσουν μια αληθινή αγάπη, να δημιουργήσουν μια ενωμένη οικογένεια, να αποκτήσουν μια προσωπική σταθερότητα και μια πραγματική ασφάλεια, προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα γαλήνιο και ευτυχισμένο μέλλον. Ενθυμούμενος και εγώ τα νεανικά μου χρόνια, καταλαβαίνω πως οι αξίες της σταθερότητας και της ασφάλειας μέσα στο χρόνο, δεν απασχολούν πολύ τους νέους της εποχής μας. Αν αληθεύει πως, με έντονο και επείγοντα ρυθμό, οι νέοι προβληματίζονται περισσότερο σήμερα να βρουν μια σταθερή δουλειά για να ζήσουν, πρέπει να αληθεύει επίσης η διαπίστωση πως η νιότη είναι η περίοδος της αναζήτησης ενός μεγάλου ιδεώδους για τη ζωή. Αν σκεφτώ τα νεανικά μου χρόνια, θέλαμε να μην παραμείνουμε σε έναν καθωσπρεπισμό μιας ζωής μεγαλοαστών. Θέλαμε αυτό που είναι μεγάλο, καινούργιο. Θέλαμε να ανταμώσουμε την ίδια τη ζωή μέσα από ό,τι έχει το μεγάλο, το ωραίο. Βέβαια, αυτό εξαρτιόταν από την κατάσταση μέσα στην οποία ζούσε ο νέος τη ζωή του.

Κατά τη διάρκεια της εθνο-σοσιαλιστικής δικτατορίας στην πατρίδα μου και τον πόλεμο που ακολούθησε, ήμασταν αναγκαστικά πολιορκημένοι από το ναζιστικό καθεστώς. Επιθυμούσαμε να αναπνεύσουμε τον καθαρό αέρα και να δοκιμάσουμε όλες τις ευγενείς δυνατότητες που προσφέρει το ανθρώπινο είναι. Πιστεύω πως αυτή η δυναμική που ωθεί τον άνθρωπο να βγει από τις συνήθειές του και να δοκιμάσει τις άπειρες δυνατότητές του, ενυπάρχει σε κάθε νέα γενιά. Το να επιθυμεί κανείς κάτι παραπάνω από την καθημερινή ρουτίνα μιας μόνιμης απασχόλησης και να ατενίζει αυτό που πραγματικά είναι μεγάλο, συγκροτεί το νεανικό όραμα.

Μήπως, όμως, είναι ένα όνειρο απατηλό που διαλύεται στην ώριμη ηλικία;

Όχι, γιατί ο άνθρωπος έχει δημιουργηθεί για ό,τι είναι μεγάλο και άπειρο. Όλα τα άλλα είναι ανεπαρκή και δεν φέρνουν ικανοποίηση. Δίκιο είχε ο Άγιος Αυγουστίνος που έλεγε πως η καρδιά μας είναι ανήσυχη όσο δεν αναπαύεται στο Θεό. Η επιθυμία μιας όλο και περισσότερο ποιοτικής ζωής είναι σημείο του γεγονότος ότι απ' το Θεό πλαστήκαμε και φέρουμε επάνω μας τη σφραγίδα του. Αυτός είναι η ζωή και για το λόγο αυτό κάθε ζωντανή ύπαρξη τείνει προς Εκείνον.

Με τρόπο μοναδικό, το ανθρώπινο πρόσωπο δημιουργημένο κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού,

τείνει προς την αγάπη, τη χαρά, την ειρήνη.

Καταλαβαίνουμε έτσι πως είναι ανόητο να διώχνεις το Θεό απ'τη ζωή, και να προσπαθείς να κάνεις να ζήσει ο άνθρωπος χωρίς το Θεό. Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής. Να τον αποδιώχνεις από τη ζωή είναι σαν να στερείσαι την πηγή του νερού, με αποτέλεσμα να στεγνώνει η ύπαρξή σου και να στερείσαι τη χαρά. «Πράγματι, το πλάσμα χωρίς το Δημιουργό εξανεμίζεται» (Β'Σύνοδος του Βατικανού - *Οι χαρές και οι ελπίδες*, αρ. 36).

Η σύγχρονη κουλτούρα, σε μερικά μέρη του κόσμου και ιδιαίτερα στη Δύση, τείνει να διαγράψει το Θεό απ' τη ζωή και να περιορίσει την πίστη στη σφαίρα του ιδιωτικού βίου, εκτιμώντας πως αυτή δεν έχει θέση στο δημόσιο βίο. Παράλληλα διαπιστώνουμε πως όλες οι αξίες που θεμελιώνουν το δημόσιο βίο προέρχονται από το Ευαγγέλιο: η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη, η εργασία και η οικογένεια. Εν τούτοις παρατηρούμε πως αποσιωπείται η παρουσία του Θεού μέσα σε όλες αυτές τις εκφάνσεις της ζωής, συμβαίνει ένα είδος «έκλειψης του Θεού», λες και έχει πάθει αμνησία ο άνθρωπος ή, ακόμα χειρότερο, στρέφεται ενάντια στο χριστιανισμό και καταφέρεται ενάντια στο θησαυρό της πίστης που έλαβε, με αποτέλεσμα να χάσει ο άνθρωπος τον προσανατολισμό του και την ταυτότητά του.

Για το λόγο αυτό, φίλοι μου νέοι και νέες, σας προσκαλώ να εντείνετε τις προσπάθειές σας στο δρόμο της πίστης στο Θεό, τον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Είστε το μέλλον της Ανθρωπότητας και της Εκκλησίας. Όπως το έγραψε ο απόστολος Παύλος προς τους *Κολοσσαείς*, είναι ζωτικής σημασίας θέμα το να έχει κανείς ρίζες γερές και θεμέλια ισχυρά. Αυτό είναι ιδιαίτερα αληθινό σήμερα, όταν βλέπεις κανείς πως πολλοί νέοι δεν έχουν σταθερά σημεία αναφοράς για να οικοδομήσουν τη ζωή τους. Αυτό τους κάνει ιδιαίτερα ανασφαλείς.

Η άποψη που κυκλοφορεί ευρέως στις μέρες μας, πως τα πάντα επιτρέπονται και επομένως δεν υπάρχει καμιά απόλυτη αλήθεια, κανένα απόλυτο σημείο αναφοράς, δεν επιφέρει στη ζωή του ανθρώπου την πραγματική ελευθερία αλλά την αστάθεια, την απογοήτευση, το μιμητισμό στη μόδα της εποχής.

Εσείς οι νέοι, έχετε όλο το δικαίωμα να δεχθείτε από τις προηγούμενες γενιές σαφή κριτήρια ζωής για να κάνετε τις επιλογές σας και να οικοδομήσετε τη ζωή σας, όπως ακριβώς ένα δεντράκι έχει την ανάγκη από το στήριγμα για να μεγαλώσει σωστά, να ριζώσει βαθιά και να φέρει πολλούς καρπούς.

2. Ριζωμένοι και θεμελιωμένοι εν Χριστώ.

Για να υπογραμμίσω τη σημασία της πίστης στο Θεό στη ζωή των πιστών, θα σταματήσω πάνω στις τρεις λέξεις που χρησιμοποιεί ο Απόστολος Παύλος στην επιστολή του: *ριζωμένοι* και

Θεμελιωμένοι εν Χριστώ, στερεωμένοι στην πίστη. Μπορούμε να διακρίνουμε τρεις εικόνες: Η λέξη ριζωμένος θυμίζει το δέντρο με τις ρίζες του που το τρέφουν. Η λέξη θεμελιωμένος αναφέρεται στην κατασκευή ενός κτηρίου. Η λέξη στερεωμένος κάνει αναφορά στην αύξηση της φυσικής και της πνευματικής δύναμης. Αυτές οι εικόνες είναι πολύ εκφραστικές. Πριν να τις ερμηνεύσω, σημειώνω απλώς ότι στο πρωτότυπο ελληνικό κείμενο, από γραμματικής πλευράς, χρησιμοποιείται η παθητική μετοχή. Αυτό δηλώνει πως την πρωτοβουλία για να ριζώσει, να θεμελιώσει και να στερεώσει τους πιστούς την έχει ο ίδιος ο Χριστός.

Η πρώτη εικόνα παρουσιάζει το δέντρο φυτεμένο στη γη και καλά στερεωμένο από τις ρίζες του που το κρατάνε όρθιο και το τρέφουν. Χωρίς αυτές θα το έπαιρνε ο άνεμος και θα ξεραινόταν. Εμάς, ποιες είναι οι ρίζες μας; Υπάρχουν, βέβαια, οι γονείς μας, η οικογένειά μας και η ντόπια κουλτούρα μας που συγκροτούν ένα πολύ σημαντικό μέρος της ταυτότητάς μας. Η Βίβλος μάς αποκαλύπτει ένα άλλο. Ο προφήτης Ιερεμίας γράφει: «Ευτυχισμένος είναι ο άνθρωπος που εμπιστεύεται τον Κύριο, που ο Κύριος είναι η πίστη του. Μοιάζει με ένα δένδρο που είναι φυτεμένο στις όχθες ενός ρυακιού, που απλώνει τις ρίζες του προς το μέρος των νερών. Δεν φοβάται τίποτα όταν έρχεται η ζέστη, το φύλλωμά του παραμένει πράσινο. Στο χρόνο της ξηρασίας δε φοβάται τίποτα και δε σταματά να καρποφορεί» (Ιερ. 17, 7-8). Για τον προφήτη Ιερεμία, η έκφραση: «*απλώνει τις ρίζες του*» σημαίνει, εμπιστεύεται απόλυτα τον Κύριο. Από το Θεό αντλούμε τη ζωή μας. Χωρίς Αυτόν δε μπορούμε να έχουμε πληρότητα ζωής. «Ο Θεός μας έδωσε την αιώνια ζωή, και αυτή η ζωή είναι στον Υιό του» (Α' Ιωάν. 5,11). Και ο Ιησούς ο ίδιος παρουσιάζεται σ' εμάς ως η ζωή μας (βλ. Ιωάν. 14,6). Για το λόγο αυτό η χριστιανική μας ζωή δεν εριορίζεται στην αποδοχή κάποιων αληθειών μόνο, αλλά είναι πριν από κάθε άλλο πράγμα μια ζωντανή σχέση με τον Ιησού Χριστό. Είναι η συνάντηση με τον Υιό του Θεού που δίνει

στη ζωή μας μια νέα δυναμική διάσταση. Όταν δημιουργούμε μια προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό, ο ίδιος ο Χριστός μας αποκαλύπτει την ταυτότητά μας, και μέσα από αυτή τη φιλική σχέση η ζωή μεγαλώνει και πραγματοποιείται στην πληρότητά της.

Υπάρχει μια στιγμή στη νεανική μας πορεία που ο καθένας από εμάς διερωτάται τι νόημα έχει η ζωή του. Ποιο στόχο, ποιο προσανατολισμό να ακολουθήσει. Είναι μια πολύ σημαντική στιγμή που μπορεί να συνταράξει τη ζωή μας, καμιά φορά και για μεγάλο χρονικό διάστημα. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ξανασκέφτομαι τη νεανική μου ηλικία. Κατά κάποιο τρόπο από νωρίς είχα την πεποίθηση πως ο Κύριος με καλούσε στην ιερατική ζωή. Αργότερα όμως, όταν την περίοδο των σπουδών μου στο ιεροσπουδαστήριο και στο Πανεπιστήμιο προχωρούσα προς το σκοπό αυτό, έπρεπε να επανακτήσω αυτή τη βεβαιότητα. Έπρεπε να ξαναρωτήσω τον εαυτό μου: είναι πράγματι αυτός ο δρόμος στον οποίο με καλεί ο Κύριος; Αυτό είναι το θέλημά Του για μένα; Θα είμαι άξιος να του είμαι πιστός και να είμαι διαθέσιμος στην υπηρεσία του; Μια τέτοια απόφαση πρέπει επίσης να είναι επώδυνη.

Δεν γίνεται διαφορετικά. Στη συνέχεια όμως ήλθε η βεβαιότητα πως ο Κύριος με θέλει στην υπηρεσία του και μου χορηγεί περίσσια τη δύναμή του. Ακούγοντάς τον, βαδίζοντας μαζί του,

ολοκληρώνομαι ως πρόσωπο, είμαι ο εαυτός μου. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι η εκπλήρωση των προσωπικών μου επιθυμιών, αλλά η εκτέλεση του θελήματός του. Έτσι η ζωή αποκτά αυθεντικότητα και αλήθεια. Όπως το δέντρο έχει ρίζες και το κρατάνε στέρεο στη γη, έτσι τα θεμέλια κρατάνε γερά το σπίτι και στέκεται όρθιο. Με την πίστη είμαστε στερεωμένοι πάνω στο Χριστό, έτσι όπως το σπίτι είναι στερεωμένο πάνω στα θεμέλιά του. Στην ιστορία της Εκκλησίας έχουμε πολλά παραδείγματα αγίων που θεμελίωσαν τη ζωή τους πάνω στο Λόγο του Θεού. Ο Αβραάμ είναι ο πρώτος που πίστεψε στο Θεό. Ο πατέρας μας μέσα στην πίστη υπάκουσε στο Θεό που του ζητούσε να εγκαταλείψει το σπίτι του πατέρα του, για να βαδίσει προς μια χώρα άγνωστη. «Ο Αβραάμ πίστεψε στο Θεό, και αυτό του λογίστηκε ως δικαιοσύνη, και ονομάστηκε φίλος του Θεού» (Ιάκ. 2,23).

Το να είναι κανείς θεμελιωμένος πάνω στο Χριστό, είναι να απαντά συγκεκριμένα στο κάλεσμα του Θεού, θέτοντας την εμπιστοσύνη του σ' Αυτόν και βιώνοντας καθημερινά το λόγο Του. Ο ίδιος ο Ιησούς προειδοποιεί τους μαθητές του: «Γιατί με φωνάζετε Κύριε, Κύριε, και δεν εκτελείτε αυτό που λέω;» (Λκ 6,46). Και επαναφέροντας την εικόνα της οικοδομής του σπιτιού προσθέτει: «Όποιος έρχεται σ' εμένα κι ακούει τα λόγια μου και τα εφαρμόζει, θα σας δείξω με ποιον μοιάζει: μοιάζει με έναν που για να χτίσει το σπίτι του, έσκαψε βαθιά, κι έβαλε τα θεμέλια πάνω σ' ένα βράχο. Έτσι, όταν έγινε πλημμύρα κι έπεσαν ποτάμι τα νερά πάνω στο σπίτι, δεν μπόρεσαν να το σαλέψουν, γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω στο βράχο. Αντίθετα, αυτός που ακούει τα λόγια μου και δεν τα εφαρμόζει, μοιάζει με έναν, που έχτισε το σπίτι του πάνω στο χώμα, χωρίς θεμέλια. Μόλις έπεσαν ποτάμι τα νερά πάνω στο σπίτι, γκρεμίστηκε και η ζημιά που έπαθε ήταν μεγάλη». (Λκ 6, 47-49).

Αγαπητοί μου φίλοι, θεμελιώσετε το σπίτι σας πάνω στο Βράχο που είναι ο Χριστός, όπως αυτός ο άνθρωπος που έσκαψε βαθιά. Προσπαθήστε κάθε μέρα να ακολουθείτε το Λόγο του Χριστού. Ακούτε τον ως τον πιο αληθινό φίλο με τον οποίο μοιράζεστε την καθημερινότητα της ζωής σας. Κάνετε τον συνοδοιπόρο σας και θα μπορέσετε να αντιμετωπίσετε γενναία και ελπιδοφόρα τις δυσκολίες, τα προβλήματα, τις απογοητεύσεις ακόμα και τις αποτυχίες σας.

Αδιάκοπα σας παρουσιάζουν προτάσεις για ζωή, μέσα από δρόμους δελεαστικούς και εύκολο, αλλά εσείς πρώτοι διαπιστώνετε πως πρόκειται για απάτη που δεν προσφέρει ούτε ηρεμία ούτε χαρά. Μόνο ο Λόγος του Θεού μάς δείχνει την αληθινή οδό, μόνο η πίστη που μας παραδόθηκε είναι το φως που φωτίζει το δρόμο μας. Δεχθείτε με ευγνωμοσύνη αυτό το πνευματικό δώρο που λάβατε από την οικογένειά σας, και δεσμευθείτε να απαντήσετε θετικά, με υπεύθυνο τρόπο στο κάλεσμα του Θεού, και να γίνετε έτσι ώριμοι στην πίστη. Μην πιστεύετε αυτούς που σας λένε πως δεν έχετε την ανάγκη από τους άλλους για να οικοδομήσετε τη ζωή σας. Αντίθετα, στηριχθείτε στην πίστη των συγγενών σας, στην πίστη της Εκκλησίας, και ευχαριστείτε το Θεό που έχετε λάβει αυτή την πίστη και που την έχετε οικειοποιηθεί.

3. Στερεωμένοι στην πίστη.

«Να είστε ριζωμένοι και θεμελιωμένοι στο Χριστό, στερεωμένοι στην πίστη». Η επιστολή, μέσα στην οποία βρίσκεται αυτή η παραπομπή, γράφτηκε από τον Απόστολο Παύλο για να απαντήσει σε μια συγκεκριμένη ανάγκη των χριστιανών της πόλεως των Κολοσσών. Πράγματι, αυτή η κοινότητα κλονιζόταν από την επιρροή ορισμένων θεωριών που απομάκρυναν τους πιστούς από το Ευαγγέλιο. Οι δικές μας πολιτιστικές συγκυρίες μοιάζουν πολύ με εκείνες των χριστιανών της πόλεως αυτής, Πράγματι, υπάρχει ένα ισχυρό κοσμικό ρεύμα που προσπαθεί να εκδιώξει το Θεό από τη ζωή των ανθρώπων και από την κοινωνία, σχεδιάζοντας και προτείνοντας τη δημιουργία ενός «παραδείσου» χωρίς Θεό. Η εμπειρία μάς διδάσκει πως ένας κόσμος δίχως Θεό γίνεται μια κόλαση όπου κυριαρχούν οι εγωισμοί, οι διαιρέσεις μέσα στην οικογένεια, το μίσος μεταξύ των προσώπων και των εθνών, η έλλειψη αγάπης, χαράς και ελπίδας. Αντίθετα, εκεί όπου οι λαοί ζουν μέσα στην παρουσία του Θεού, τον προσκυνούν εν αληθεία και ακούνε τη φωνή του, εκεί δημιουργείται και ακτινοβολεί ο πολιτισμός της αγάπης, όπου ο καθένας γίνεται σεβαστός μέσα στην αξιοπρέπειά του, όπου η κοινωνία των προσώπων μεγαλώνει και αποδίδει πολλούς καρπούς. Όμως, υπάρχουν χριστιανοί που υποκύπτουν στα θέλητρα αυτού του κόσμου και μαγεύονται από τον κοσμικό τρόπο σκέψης ή προσελκύονται από θρησκευτικά ρεύματα που απομακρύνουν τον άνθρωπο από την πίστη στον Ιησού Χριστό. Άλλοι πάλι, χωρίς να ακολουθούν παρόμοιες πρακτικές, απλώς έγιναν χλιαροί αναφορικά με την πίστη τους στον Ιησού Χριστό, με επιπτώσεις αρνητικές πάνω στον ηθικό τομέα.

Στους αδελφούς που μολύνθηκαν από αυτές τις ιδέες ξένες προς το Ευαγγέλιο, ο Απόστολος Παύλος υπενθυμίζει τη δύναμη του Χριστού που πέθανε και αναστήθηκε. Αυτό το Μυστήριο είναι το θεμέλιο της ζωής μας, ο πυρήνας της χριστιανικής μας πίστης. Όλα τα φιλοσοφικά συστήματα που το αγνοούν, θεωρώντας το «μωρία» (1 Κορ. 1, 23), δείχνουν τα όριά τους μπροστά στα μεγάλα ερωτηματικά που κατοικούν στην καρδιά του ανθρώπου. Για το λόγο αυτό και εγώ, ως διάδοχος του Αποστόλου Πέτρου, επιθυμώ να σας στηρίξω στην πίστη (βλ. Λκ 22, 32). Πιστεύομε ακράδαντα πως ο Χριστός Ιησούς προσφέρθηκε πάνω στο Σταυρό για να μας δώσει την αγάπη του. Στο Πάθος του, έφερε τους πόνους μας, φορτώθηκε τις αμαρτίες μας, μας πρόσφερε τη συγγνώμη και μας συμφιλίωσε με το Θεό Πατέρα, και έτσι μας έδωσε πρόσβαση στην αιώνια ζωή. Μ' αυτό τον τρόπο ελευθερωθήκαμε από αυτό που κάνει τη ζωή μας να χωλαίνει: η σκλαβιά της αμαρτίας. Μπορούμε, λοιπόν, να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους, ακόμα και τους εχθρούς μας, και να μοιραζόμαστε αυτή την αγάπη με τους πιο φτωχούς και τους πιο δοκιμαζόμενους αδελφούς μας.

Αγαπητοί μου φίλοι, ο Σταυρός του Χριστού συχνά μας φοβίζει επειδή φαίνεται να αρνείται τη ζωή. Στην πραγματικότητα πρόκειται για το αντίθετο. Είναι το Ναι του Θεού στον άνθρωπο, η έκφραση της άπειρης αγάπης του και η πηγή απ' όπου αναβλύζει η ζωή, Επειδή από την ανοιχτή πλευρά του Ιησού πάνω στο Σταυρό, ξεχύθηκε αυτή η θεϊκή ζωή, πάντοτε διαθέσιμη γι' αυτόν που δέχεται να σηκώσει τα μάτια του προς τον Εσταυρωμένο. Ε, λοιπόν, σας προσκαλώ να δεχθείτε το Σταυρό του Χριστού που είναι σημείο της αγάπης του Θεού. Είναι πηγή μιας νέας ζωής. Μακριά από το Χριστό που πέθανε και αναστήθηκε, δεν υπάρχει σωτηρία. Αυτός μόνο μπορεί να λυτρώσει τον κόσμο από το κακό και να κάνει να μεγαλώσει η Βασιλεία της δικαιοσύνης, της ειρήνης και της

αγάπης, την οποία όλοι ποθούμε.

4. Να πιστεύουμε στο Θεό χωρίς να τον βλέπουμε.

Μέσα στο Ευαγγέλιο περιγράφεται η εμπειρία πίστεως του Αποστόλου Θωμά, αναφορικά με την αποδοχή του Μυστηρίου του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού. Ο Θωμάς είναι ένας από τους Δώδεκα Αποστόλους. Ακολούθησε τον Ιησού, υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας των θεραπειών και των θαυμάτων που έκανε. Άκουσε τα λόγια του. Αισθάνθηκε χαμένος μπροστά στο θάνατό του. Το βράδυ του Πάσχα, ο Κύριος εμφανίστηκε στους μαθητές του, αλλά ο Θωμάς ήταν απών. Όταν του ειπώθηκε πως ο Ιησούς ήταν αναστημένος και ότι είχε εμφανιστεί, ομολόγησε: «Εγώ, αν δεν δω στα χέρια του τα σημάδια από τα καρφιά, κι αν δε βάλω το χέρι μου στη λογχισμένη πλευρά του, δε θα πιστέψω» (Ιωάν. 20, 25). Κι εμείς θα επιθυμούσαμε να δούμε τον Ιησού, να μπορούσαμε να του μιλούσαμε, να αισθανόμαστε δυνατά την παρουσία του. Σήμερα, για πολλούς, η πρόσβαση στο Χριστό έχει γίνει δύσκολη. Έτσι, πολλές μορφές του Χριστού κυκλοφορούν, που αποκαλούνται επιστημονικές, οι οποίες του αφαιρούν το μεγαλείο του και την ιδιαιτερότητα της προσωπικότητάς του. Για το λόγο αυτό αφιέρωσα πολλά χρόνια στη μελέτη και στην περισυλλογή, και έτσι ωρίμασε μέσα μου η σκέψη να μεταδώσω, μέσα από τη συγγραφή ενός βιβλίου, λίγη από την προσωπική μου συνάντηση με το πρόσωπο του Ιησού Χριστού: πώς μπορεί κανείς να δει, να ακούσει, να αγγίξει τον Κύριο, στο πρόσωπο του οποίου ο Θεός ήλθε να συναντήσει τον άνθρωπο για να μπορέσει ο άνθρωπος να Τον γνωρίσει. Ο ίδιος ο Ιησούς, εμφανιζόμενος οκτώ ημέρες μετά στους μαθητές του, λέει στο Θωμά: «Φέρε εσύ το δάχτυλό σου εδώ και δεσ τα χέρια μου, φέρε και το χέρι σου και βάλ' το στην πλευρά μου, Μην αμφιβάλλεις και πίστεψε» (Ιωαν, 20, 27). Κι εμείς, επίσης, μπορούμε να έχουμε μια επαφή αισθητή με τον Ιησού, να βάλομε κατά κάποιον τρόπο το χέρι μας στα σημεία του Πάθους του, τα οποία είναι τα σημεία της αγάπης του: στα ιερά Μυστήρια, ο Ιησούς γίνεται ιδιαίτερα εγγύς σ' εμάς.

Αγαπητοί νέοι, μάθετε να βλέπετε, να συναντάτε τον Ιησού στην Αγία Ευχαριστία. Εκεί είναι παρών και κοντά μας, μέχρι του σημείου να γίνει τροφή για την πορεία μας. Να συναντάτε τον Ιησού και στο Μυστήριο της Μετανοίας. Εκεί μας φανερώνει την ευσπλαχνία του και μας χορηγεί τη συγχώρεση των αμαρτιών μας.

Να αναγνωρίζετε και να υπηρετείτε τον Ιησού στο πρόσωπο των φτωχών, των αρρώστων, των αδελφών που βρίσκονται σε δυσκολία και έχουν ανάγκη από τη βοήθειά μας. Ανοίξτε και διατηρήσετε ένα διάλογο προσωπικό με τον Ιησού Χριστό, μέσα στην πίστη. Γνωρίσετέ τον μέσα από την ανάγνωση των Γραφών και της *Κατήχησης της Καθολικής Εκκλησίας*. Συνομιλήσετε μαζί του μέσα από την προσευχή, δώσετέ του την εμπιστοσύνη σας. Δεν θα την προδώσει. «Η πίστη είναι μια προσωπική ένωση του ανθρώπου με το Θεό. Είναι ταυτόχρονα, και αδιαχώριστα, η ελεύθερη συγκατάθεση σε κάθε αλήθεια που αποκάλυψε ο Θεός» (*Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας*, 150). Μ' αυτό τον τρόπο μπορείτε να αποκτήσετε μια ώριμη πίστη, ισχυρή, που δεν θα

βασίζεται μόνο σε ένα θρησκευτικό συναίσθημα ή σε μια ανάμνηση του κατηχητικού της παιδικής σας ηλικίας. Θα μπορέσετε να γνωρίσετε το Θεό και να ζήσετε από την παρουσία του, όπως ο Απόστολος Θωμάς ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό και με δύναμη την εξέφρασε: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου!».

5. Έχοντας ως στήριγμα την πίστη της Εκκλησίας, για να είμαστε μάρτυρες.

Τότε του λέει ο Ιησούς: «Πείστηκες επειδή με είδες με τα μάτια σου. Μακάριοι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να με έχουν δει» (Ιωάν. 20, 28). Σκεπτόταν την Εκκλησία, βασισμένη πάνω στη μαρτυρία αυτόπτων μαρτύρων, τους Αποστόλους. Καταλαβαίνουμε τώρα πως η προσωπική μας πίστη στο Χριστό, που γεννήθηκε από έναν αναντικατάστατο διάλογο μαζί του, είναι συνδεδεμένη με την πίστη της Εκκλησίας: δεν είμαστε πιστοί απομονωμένοι. Με το Βάπτισμα είμαστε μέλη αυτής της μεγάλης οικογένειας, και είναι η πίστη που μολογείται από την Εκκλησία, που ενθαρρύνει τη δική μας προσωπική πίστη. Το Πιστεύω που ομολογούμε στη Λειτουργία της Κυριακής, μας προστατεύει ακριβώς από τον κίνδυνο να πιστεύουμε σε ένα Θεό που δεν είναι αυτός που ο Ιησούς Χριστός μας αποκάλυψε: «Ο κάθε πιστός, φαίνεται έτσι σαν ένας κρίκος στη μεγάλη αλυσίδα των πιστευόντων. Δεν μπορώ να πιστεύω χωρίς να με βοηθεί η πίστη των άλλων, και με την πίστη μου βοηθώ τους άλλους να πιστεύουν» (*Κατήχηση Καθολικής Εκκλησίας*, 166). Ας ευχαριστούμε αδιάκοπα τον Κύριο για το μεγάλο δώρο, που είναι η Εκκλησία. Μας βοηθάει να προοδεύουμε σταθερά μέσα στην πίστη, που μας οδηγεί στην αληθινή ζωή (βλ. Ιωάν. 20, 31).

Στην ιστορία της Εκκλησίας, οι Άγιοι και οι Μάρτυρες άντλησαν από τον ένδοξο Σταυρό του Χριστού τη δύναμη να παραμείνουν πιστοί στο Θεό μέχρι την τελική προσφορά του εαυτού τους. Μέσα στην πίστη βρήκαν τη δύναμη να νικήσουν τις αδυναμίες τους και να ξεπεράσουν κάθε εναντιότητα. Διότι, όπως το λέει ο Απόστολος Ιωάννης: «Ποιος μπορεί να νικάει τον κόσμο; Μόνο όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού» (Α' Ιωαν. 5, 5). Και η νίκη που προέρχεται από την πίστη είναι η αγάπη. Πολλοί χριστιανοί υπήρξαν και είναι μια ζωντανή μαρτυρία της δύναμης της πίστης, που εκφράζεται από την αγάπη. Υπήρξαν πρωτεργάτες της ειρήνης, συντελεστές της δικαιοσύνης, στοιχεία θετικά ενός κόσμου πιο ανθρώπινου, ενός κόσμου σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού. Δεσμεύθηκαν σε πολλούς τομείς του κοινωνικού βίου, με αξιοσύνη και επαγγελματισμό, συμβάλλοντας έτσι στο κοινό καλό. Η αγάπη που αναδύεται από την πίστη, τους οδήγησε σε πολύ συγκεκριμένο τρόπο μαρτυρίας, με τα λόγια και με τα έργα. Ο Χριστός δεν είναι ένα αγαθό μόνο για μας. Είναι το πολυτιμότερο αγαθό που έχουμε να μοιραστούμε με όλους τους άλλους. Και στην εποχή της παγκοσμιοποίησης που ζούμε, γίνετε μάρτυρες της χριστιανικής ελπίδας σε όλο τον κόσμο. Πολλοί αναζητούν αυτή την ελπίδα. Μπροστά στο μήνμα του φίλου του Λαζάρου, πεθαμένου από τέσσερις μέρες, και πριν τον επαναφέρει στη ζωή, ο Ιησούς λέει στη Μάρθα: «Αν πιστεύεις, θα δεις τη δόξα του Θεού» (βλ. Ιωάν. 11, 40). Κι εσείς, επίσης, αν πιστεύετε, αν ξέρετε να δίνετε μαρτυρία της πίστης σας κάθε στιγμή της ζωής σας, μπορείτε να γίνετε το εργαλείο εκείνο που θα ανοίξει σε άλλους νέους σαν κι

εσάς το νόημα και τη χαρά της ζωής, που γεννιέται από την προσωπική συνάντηση με το Χριστό.

6. Προς τις ΠΗΝ της Μαδρίτης 2011.

Φίλοι νέοι, σας ανανεώνω την πρόσκλησή μου να έλθετε στην 26η ΠΗΝ στη Μαδρίτη, τον Αύγουστο του 2011. Με βαθιά και ειλικρινή χαρά σας περιμένω, τον καθένα προσωπικά. Ο ίδιος ο Χριστός επιθυμεί να σας στερεώσει στην πίστη, μέσα από τη διακονία της Εκκλησίας. Την επιλογή που κάνετε να ακολουθήσετε το Χριστό και να τον υπηρετείτε πάντοτε, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Εμποδίζεται από τις προσωπικές μας απιστίες και από πολλές άλλες φωνές που προτείνουν πιο εύκολα μονοπάτια. Μην απογοητεύεστε. Αναζητείτε τη συμπάρασταση της χριστιανικής κοινότητας, τη στήριξη της Εκκλησίας. Κατά τη διάρκεια αυτού του έτους, ετοιμαστείτε δυναμικά στο ραντεβού της Μαδρίτης, μαζί με τους Επισκόπους σας, τους ιερείς σας και τους υπεύθυνους της ποιμαντικής της Νεολαίας μέσα στις Εκκλησιαστικές σας επαρχίες,, στις ενοριακές σας κοινότητες, τις Οργανώσεις και τα Κινήματα. Η ποιότητα της συνάντησής μας θα εξαρτηθεί από την πνευματική προετοιμασία, την προσευχή, την κοινή ακρόαση του Λόγου του Θεού και από την αλληλεγγύη σας. Φίλοι Νέοι, η Εκκλησία ελπίζει σ' εσάς. Έχει ανάγκη από τη ζωντάνια της πίστης σας, από τη δημιουργική έκφραση της αγάπης σας, από το δυναμισμό της ελπίδας σας. Η παρουσία σας ανανεώνει την Εκκλησία και της δίνει ένα νέο παλμό. Για το λόγο αυτό οι ΠΗΝ είναι μια χάρη όχι μόνο για σας προσωπικά, αλλά και για όλο το λαό του Θεού. Η Εκκλησία στην Ισπανία προετοιμάζεται πυρετωδώς για να σας υποδεχθεί και να ζήσει μαζί σας αυτή τη χαρούμενη εμπειρία της πίστης. Ευχαριστώ τις Εκκλησιαστικές Επαρχίες, τα Ιερά Προσκυνήματα, τις Μοναχικές κοινότητες, τα Σωματεία και τα θρησκευτικά Κινήματα που εργάζονται με γενναιοδωρία στην προετοιμασία αυτού του γεγονότος. Ο Κύριος να τους χορηγήσει πλούσια την ευλογία του. Η Αειπάρθετος Μαρία να συνοδεύει αυτή την προετοιμασία. Στην είδηση του Αγγέλου δέχθηκε με πίστη το Λόγο του Θεού. Με πίστη συνεργάστηκε στο έργο που ο Θεός πραγματοποιούσε μέσα της, Λέγοντας το «Ναι» της, δέχθηκε έτσι το δώρο μιας άπειρης αγάπης που την ωθούσε να δοθεί ολοκληρωτικά στο Θεό. Ας μεσιτεύει για τον καθένα και την καθεμιά από εσάς, για να μπορέσετε να μεγαλώσετε μέσα στην πίστη και στην αγάπη κατά τη διάρκεια αυτών των Παγκοσμίων Ημερών Νεολαίας. Σας διαβεβαιώνω με την πατρική μου σκέψη μέσα στην προσευχή και σας ευλογώ μέσα από την καρδιά μου.

*Πόλη του Βατικανού, 6 Αυγούστου 2010
Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος*

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana